

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

12 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență :

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Catan Liliana, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Oficiul Central, Sîrbu Lilia, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 27 februarie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Crețu Ion Xxxx, născut la xxxx, originar din s. xxx, r-nul xxx și domiciliat în or. xxx, str-la xxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 28.03.2017 - 28.11.2017 (prima instanță);
2. 18.01.2018 - 27.02.2019 (instanța de apel);
3. 21.05.2019 – 12.11.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia /sediul Central/ din 28 noiembrie 2017, Crețu Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 206 alin. (3) lit. e¹), f) Cod penal, la 17 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate de gestionare a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, pe un termen de 4 ani;

- art. 171 alin. (3) lit. a), b) Cod penal, la 14 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis;

- art. 166 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Crețu Ion i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 24 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită

activitate de gestionare a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor pe un termen de 4 ani.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că:

1.1.1. Crețu Ion, începând cu anul 2015 și până la 22.09.2016, inclusiv, urmărind scopul exploatarei sexuale comerciale a fiicei sale minore xxxxx, născută la 15.07.2002, care la acel moment nu a împlinit vârsta de 14 ani, a adăpostit-o pe fiica sa minoră Xxxxx xxx la domiciliul său situat pe stradela xxx din or. xxx. Ulterior, Crețu Ion, abuzând de poziția de vulnerabilitate a victimei, manifestată prin situația precară a acesteia din punct de vedere a vârstei și supraviețuirii sociale, în schimbul diferitor foloase materiale, periodic, prin înțelegere cu diferiți clienți beneficiari, a impus-o pe Xxxxx xxx să presteze servicii sexuale contra plată lui Cuțitoi Vasili și altor persoane de gen masculin, până în prezent neidentificate de organul de urmărire penală.

Astfel, în perioada menționată de timp, Crețu Ion, urmărind scopul exploatarei sexuale comerciale a copilului său minor Xxxxx xxx, abuzând de poziție de vulnerabilitate a victimei, manifestată prin situația condiționată de vârstă, și situație precară a acesteia din punct de vedere al supraviețuirii sociale și pe faptul că se află în îngrijirea, sub ocrotirea și educarea sa, a transportat-o de mai multe ori la domiciliul lui Cuțitoi Vasili, amplasat pe str. xxxx xxx din or. xxx, unde în urma înțelegerii prealabile cu diferiți clienți beneficiari, în schimbul unor foloase materiale, a impus-o pe minora Xxxxx xxx, să presteze servicii sexuale contra plată lui Cuțitoi Vasili și altor persoane de gen masculin neidentificate de organul de urmărire penală.

Prima instanță a încadrat aceste acțiuni ale inculpatului Crețu Ion în baza art. 206 alin. (3) lit. e¹), f) Cod penal - traficul de copii, adică transportarea și adăpostirea unui copil, în scopul exploatarei sexuale comerciale, săvârșit asupra copilului care se află în îngrijirea, sub ocrotirea, sub protecția și la educarea făptuitorului, săvârșite asupra unui copil în vârstă de până la 14 ani.

1.1.2. Tot el, Crețu Ion, începând cu anul 2015 până în luna august 2016 inclusiv, aflându-se la domiciliul său situat pe str-la xxx din or. xxxx, din motivul satisfacerii poftelor sexuale cu un copil care nu a atins vârsta de 14 ani, urmărind scopul violului, din intenție directă, folosindu-se de faptul aflării victimei în grijă, sub ocrotirea, protecția, la educarea sa, aplicând constrângerea fizică și psihică manifestată prin lovituri cu palma și amenințarea cu moartea cu un cuțit, în privința fiicei minore Xxxxx xxx, pentru refuzul de a întreține raportul sexual, prin ce a suprimat posibilitatea minorei Xxxxx xxx de a se apăra și de a opune rezistență acțiunilor ilegale, precum și de a-și exprima voința contra acestora, a săvârșit cu ultima mai multe rapoarte sexuale în perioada indicată.

Prima instanță a încadrat aceste acțiuni ale inculpatului Crețu Ion în baza art. 171 alin. (3) lit. a), b) Cod penal - violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângerea fizică sau psihică a persoanei profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, săvârșit cu bunăștiință asupra unui minor, săvârșit asupra unui membru de familie, asupra persoanei care se află în grija, sub ocrotirea, sub protecția și la educarea făptuitorului, săvârșite asupra unei persoane minore în vârstă de până la 14 ani.

1.1.3. Tot el, Crețu Ion în perioada lunii iulie a anului 2016, urmărind scopul privațiunii ilegale de libertate a fiicei sale minore Xxxxx xxx, născută la 15.07.2002, din motivul pedepsirii acesteia pentru refuzul de a întreține rapoarte sexuale cu ultimul precum și contra plată cu alte persoane de gen masculin, până la moment neidentificate de către organul de urmărire penală, folosind forța fizică, a închis-o pe ea, pentru o perioadă de două săptămâni, în beciul casei amplasat pe str-la de xxx din or. xxxx.

În așa mod, Crețu Ion a privat ilegal de libertate pe fiica sa minoră Xxxxx xxx, în condiții inumane, limitându-i dreptul de a se deplasa liber, până nu a obținut consimțământul acesteia la întreținerea rapoartelor sexuale atât cu el cât și cu alte persoane.

Prima instanță a încadrat aceste acțiuni ale inculpatului Crețu Ion în baza art. 166 alin. (2) lit. c) Cod penal, - privarea ilegală de libertate a unei persoane, dacă acțiunea nu este legată cu răpirea acesteia, cu bună știință asupra unui minor.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului Crețu Ion, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a lui Crețu Ion de sub învinuirea imputată.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- declarațiile părții vătămate minore Xxxxx xxx cercetate în prima instanță sunt neconcrete, neclare, contradictorii și se combat prin alte probe examinate, urmând a fi apreciate critic de către instanța de apel;

- reprezentantul legal al părții vătămate minore Radu Nadejda și martorul Gorceag Lidia au depus instanței declarații din spusele lui Xxxxx xxx și nu au fost martori oculari asupra circumstanțelor cauzei;

- prin încheierea judecătorului din Judecătoria Chișinău sediul Central din 22.11.2016 a fost dispusă audierea părții vătămate minore. Xxxxx xxx în condițiile art. 110¹ Cod de procedură penală. Prin aceeași încheiere a fost dispusă înregistrarea audio a declarațiilor lui Xxxxx xxx, iar participanților la proces să pregătească și să prezinte instanței de judecată întrebările către Xxxxx xxx pe suport scris. (vol. 1, f.d. 70-71). La 05.12.2016 de către instanța de judecată a fost audiată partea vătămată minoră Xxxxx xxx fiind întocmit un proces-verbal de

audiere. În cadrul procesului-verbal nominalizat nu se cunoaște care judecător a participat la audierea părții vătămate Costiuc Elena sau Munteanu Dorin, astfel la începutul procesului-verbal este indicat că a participat judecătorul Costiuc Elena, iar la sfârșit este indicat că a participat Munteanu Dorin;

- potrivit art. 336 alin. (3) pct. 2) din Codul de procedură penală procesul-verbal al ședinței de judecată trebuie să cuprindă numele și prenumele judecătorilor, grefierului și interpretului, dacă acesta participă. La materialele cauzei deja după cererea avocatului au apărut actele procedurale întocmite conform art. 249 privind corectarea erorilor materiale;

- audierea părții vătămate minore Xxxxx xxx a fost efectuată cu încălcări flagrante a prevederilor art. 110 din Codul de procedură penală și altor prevederi ale legislației penale. Astfel, procesul-verbal al ședinței de judecată diferă complet de înregistrarea audio ascultată, nefiind incluse chiar și unele dialoguri între partea vătămată și persoanele participante. Înregistrarea video nu a fost efectuată;

- audierea s-a petrecut contrar art. 110¹ din Codul de procedură penală, nu de către un intervievator, ci direct de către procuror și avocatul părții vătămate, întrebările înaintate de către aceste părți au fost unele sugestive, iar la unele întrebări de câteva ori a răspuns chiar procurorul în locul părții vătămate;

- nici apărătorul inculpatului, nici inculpatul Crețu Ion nu au fost prezenți la audierea părții vătămate Xxxxx xxx și nu aveau posibilitate de a da întrebări părții vătămate minore Xxxxx xxx;

- la audierea părții vătămate minore Xxxxx xxx nu a participat translatorul, însă unele întrebări au fost date în limba rusă, iar unele în limba română, însă la începutul audierii a fost comunicat că Xxxxx xxx va depune declarații în limba rusă;

- partea acuzării în cadrul judecării cauzei nu a prezentat instanței de judecată careva probe directe, care ar confirma vinovăția lui Crețu Ion în comiterea infracțiunilor incriminate;

- probele prezentate în cadrul ședinței de judecată de către acuzator nu conțin informații certe și veridice despre vinovăția inculpatului, în baza acestora pot fi trase mai multe concluzii opuse, fapt ce denotă imposibilitatea punerii acestora în baza unei sentințe de condamnare;

- prima instanță în sentința sa nu a verificat probele, nu le-a dat o apreciere corespunzătoare, acestea nu au fost analizate complet, sub toate aspectele, cu o argumentare desfășurată a concluziilor sale, prin prisma coroborării, întru a confirma sau infirma o circumstanță, întru a exclude neconcordanțele între ele;

- prin omiterea primei instanțe de a se expune asupra tuturor motivelor invocate în pledoariile apărării, instanța a pronunțat o hotărâre nemotivată și

neargumentată, prin ce a încălcat flagrant dreptul inculpatului la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO.

3. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 27 februarie 2019, a fost admis apelul declarat, casată total sentința primei instanțe și pronunțată o nouă hotărâre, prin care inculpatul Crețu Ion a fost achitat de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunilor prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. e¹), f), art. 171 alin. (3) lit. a), b) și art. 166 alin. (2) lit. c) Cod penal, deoarece nu s-a constatat fapta infracțiunii.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță neîntemeiat a pronunțat în privința inculpatului Crețu Ion sentința de condamnare și incorect a ajuns la concluzia că inculpatul Crețu Ion este vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. e¹), f), art. 171 alin. (3) lit. a), b) și art. 166 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Instanța de apel a notat că în urma reluării cercetării judecătorești, în ședința instanței de apel, la demersul apărătorului inculpatului, au fost cercetate următoarele probe și acte procesuale anexate la materialele cauzei:

- declarațiile din prima instanță a martorilor Topalov Maria (f.d. 50-53, vol. IV), Costru Alexandru (f.d. 72-73, vol. IV), Terzi Anastasia (f.d. 74, vol. IV), Stoianov Serghei (f.d. 75, vol. IV), Crețu Galina (f.d. 76-77, vol. IV), Enache Liubovi (f.d. 84, vol. IV), Petrițaia Maria (f.d. 85, vol. IV), Korsakova Inna (f.d. 86-87, vol. IV), Eremeev Eduard (f.d. 88, vol. IV), Terzinova Olga (f.d. 98-99, vol. IV), Răilean Victoria (f.d. 100-101, vol. IV), Railean Alexei (f.d. 102-103, vol. IV), Brudari Elizaveta (f.d. 104, vol. IV), Stancu Gheorghe (f.d. 105, vol. IV), Fărîma Florica (f.d. 106-107, vol. IV), Podgurschii Andrei (f.d. 117, vol. IV), Nichita Liudmila (f.d. 118-120, vol. IV);

- caracteristica eliberată lui Crețu Ion din 12.02.2016, potrivit căreia Crețu Ion este caracterizat pozitiv, muncitor, disciplinat și nu are încălcări ale disciplinei muncii (f.d. 165, vol. I);

- caracteristica în privința minorei Xxxxx xxx, potrivit căreia minora suferă de o boală psihică gravă și deține grad de invaliditate. Este educată de către tatăl său care permanent sună și vine la școală. Locuiește în condiții bune, foarte des pleacă de acasă. Deseori este neadecvată și agresivă, iar în clasă nu prietenește cu nimeni, este îngrijită și curată (f.d. 166, vol. 1);

- răspunsul la cererea cu nr. 398 din 02.02.2017, potrivit căruia avocatului Răileanu Petru i s-a comunicat că a fost dispusă efectuarea expertizei medico-legale în privința cetățeanului Crețu Ion (f.d. 186-187, vol. 1);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 3374/D din 23.11.2016, potrivit căruia în rezultatul examinării medico-legale a minorei Xxxxx xxx careva leziuni corporale vechi sau recente nu au fost depistate, nu au fost constatate careva

intervenții chirurgicale la examinarea obiectivă a lui Xxxxx xxx, s-a constatat o ruptură veche a himenului, însă de apreciat timpul producerii acesteia nu este posibil din motivul adresării târzii la examinarea medico-legală, la studierea datelor medicale prezentate s-a depistat infecție sexual transmisibilă, fapt confirmat prin aspectul la obiectiva examinare ginecologică și conform datelor antropometrice, datelor din pașaport, examinata nu are aspect de persoană care a atins vârsta de 18 ani (f.d. 198-200, vol. 1);

- procesul-verbal nr. 99 din 09.02.2017, potrivit căruia s-a dispus că este necesar ca Xxxxx xxx să fie internată în IMSP SCP MS RM pentru efectuarea expertizei psihiatrico-legală staționară (f.d. 206, vol. 1);

- demersul cu nr. 4478 din 09.09.2016, potrivit căruia interimarul directorului gimnaziului nr. 22 din or. xxxxx, Poleșciuc T. solicită șefului Inspectoratului de poliție Basarabeasca să întreprindă măsuri față de eleva Xxxxx xxx, care în luna august a fugit de acasă și nu frecventează orele la gimnaziu. Din spusele vecinilor copilul nu găsește limbă comună cu tatăl și mama vitregă (f.d. 37, vol. II);

- informația nr. 1526 din 10.09.2016, potrivit căreia la data de 10.09.2016, ora 17:48, o minoră pe nume xxxxx, care are aproximativ 15 ani, a fost depistată într-un local public servind băuturi alcoolice în anturajul unui grup de persoane de origine romă (f.d. 39, vol. II);

- informația cu nr. 1514 din 08.09.2016, potrivit căreia prin telefon cetățeanca Topalov Maria locuitoare a or. xxxxx, a comunicat că la data de 08.09.2016, ora 19:15 fostul ei concubin Crețu Ion a solicitat intervenția poliției pentru a lua fiica minoră Xxxxx xxx acasă de la o familie de romi de pe strada xxx, or. xxxx (f.d. 42, vol. II);

- raportul dirigintei de clasă a minorei Xxxxx xxx, Terzinova L. din 01.09.2016, potrivit căruia directorului gimnaziului i s-a adus la cunoștință că eleva clasei a 8-a Xxxxx xxx nu s-a prezentat la 01 septembrie la școală, iar tatăl i-a comunicat că ea nu se află acasă deja a cincea zi și el nu cunoaște unde se află ea (f.d. 48, vol. II);

- raportul dirigintei de clasă a minorei Xxxxx xxx, Terzinova L. din 06.09.2016, potrivit căruia directorului gimnaziului i s-a adus la cunoștință că eleva clasei a 8-a Xxxxx xxx nu s-a prezentat la școală, tatăl nu poate să o găsească și s-a adresat la poliție (f.d. 49, vol. II);

- procesul-verbal de ridicare din 19.09.2016, în baza căruia au fost ridicate actele de constatare a rezultatelor la învățătură a lui Xxxxx xxx (f.d. 69-81, vol. II);

- solicitarea din 12.09.2016 cu nr. 3836, potrivit căreia locotenentul-colonel de poliție Mînăscurtă Ion s-a adresat Șefului ÎMSP CS xxxxx privind furnizarea informației dacă se află sau nu la evidența medicului psihiatru Xxxxx xxx și dacă

se află sau s-a aflat cândva cu indicarea perioadei de când până când și cu ce diagnoză (f.d. 84, vol. II);

- copia certificatului de dezabilitate cu nr. 004231 din 26.03.2013, potrivit căruia Xxxxx xxx a fost încadrată în gradul de dizabilitate mediu, dizabilitatea fiind stabilită pentru perioada din 26.03.2013 (f.d. 87, vol. II);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 366 din 29.09.2016, potrivit căruia s-a stabilit că la Xxxxx xxx careva leziuni corporale în timpul examinării ei în SMLP Cimișlia, nu s-au stabilit, himenul s-a dovedit a fi deflorat demult, fapt care se confirmă prin prezența unei rupturi vechi la cifra 7 după cadranul ceasornicului, care a putut fi cauzată prin acțiunea traumatică a unui corp dur, contondent, posibil și cu membrul sexual în stare de erecție la primul raport sexual avut din cuvintele ei în vara anului 2015 (f.d. 104-105, vol. II);

- procesul-verbal nr. 1046 din 24.11.2016, potrivit căruia s-a dispus că este necesar ca Xxxxx xxx să fie internată în IMSP SCP MS RM pentru efectuarea expertizei psihiatrico-legală staționară (f.d. 120, vol. II);

- extrasul din Registrul de Stat al Populației (copia) care conține datele personale de bază a lui Crețu Galina (f.d. 146, vol. II);

- copia Avizului eliberată de IMS, potrivit căruia Crețu Ion nu se află la evidența dispensară a medicului psihiatru a Centrului Comunitar în Sănătate Mintală (f.d. 172, vol. II);

- copia Avizului eliberată de Inspectoratul de poliție xxxxă din conținutul căreia rezultă că Crețu Ion nu se află la evidența dispensară a medicului narcolog (f.d. 174, vol. II);

- scrisoare din 17.02.2017 cu nr. 9/R-87/17 potrivit căruia avocatului Răileanu Petru i-a fost remis extrasul medical (f.d. 212, vol. III);

- extrasul din fișa medicală de ambulatoriu a deținutului Crețu I. (copia) (f.d. 213, vol. III);

- cererea nr. 165/2016 - 906 din 13.02.2017 (copia), potrivit căruia apărătorul inculpatului Crețu Ion, avocatul Răileanu Petru a solicitat expedierea informației privind adresările lui Crețu Ion sau a altor persoane la Inspectoratul de Poliție xxxx cu referire la fiica sa minoră Xxxxx xxx (f.d. 214, vol. III);

- informația din 22.02.2017 cu nr. 917 (copia), potrivit căreia în registrul nr. 1 de evidență a înștiințărilor referitoare la infracțiuni al Inspectoratului de poliție Basarabească a fost înregistrat procesul penal nr. 250 din 28.10.2016 și procesul penal nr. 255 din 04.11.2016 ambele cu privire la abandonarea domiciliului. La fel, a fost înregistrat și procesul penal nr. 199 din 13.09.2016 fiind examinat în baza art.274 CPP și la data de 05.10.2016 a fost începută cauza penală nr.2016450158 în baza art. 171 alin. 3) din Codul penal. La fel în Registrul nr.2 de evidență a înștiințărilor referitoare la infracțiuni și incidente al Inspectoratului de poliție xxxx,

au fost înregistrate următoarele procese: procesul contravențional nr. 1625 din 24.09.16 în legătură cu apariția unui conflict în familie și procesele contravenționale nr. 1648 din 28.09.2016 și nr. 1737 din 13.10.2016 în legătură cu abandonarea domiciliului (f.d. 215, vol. III);

- certificatul de la Centrul Sănătății Galaxia, din conținutul căruia rezultă că lui Crețu Ion la 14.09.2010 i-a fost implantat intramuscular preparatul ESPIRALI pe termen de 5 ani și în această perioadă este strict interzis consumul de băuturi spirtoase (copia) (f.d. 216, vol. III);

- copia certificatului de înmatriculare a automobilului care aparține lui Crețu Ion, din care rezultă că Crețu Ion este proprietarul autoturismului de model VAZ xxxx Sedan de culoare verde deschisă (f.d. 92, vol. V).

Totodată, instanța de apel a menționat că la demersul procurorului, în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel, au mai fost cercetate următoarele probe:

- raportul de evaluare psihologică a lui Xxxxx xxx (copia) din conținutul căruia rezultă că pe parcursul ședințelor de consiliere psihologică Xxxxx a relatat despre incidentele de viol, descriind emoțiile și sentimentele de frică, durere, neputință, vulnerabilitate, pe care le-a trăit ori de câte ori tatăl sau prietenii lui au abuzat-o sexual (f.d. 94-95, vol. I);

- raportul de evaluare psihologică a lui xxxxxx. din 21.11.2016 (copia) din conținutul căruia rezultă că pe parcursul ședințelor de consiliere psihologică xxx a relatat despre incidentele de molestare sexuală din partea bunelului și despre pedepsele fizice și muncile casnice pe care trebuia să le realizeze și care erau peste puterile ei. S-a constatat un comportament caracterizat de o stare de neliniște, cu prezența sentimentelor de vină, rușine, frică de stigmă, jenă autoizolare și neîncredere în forțele proprii (f.d. 127-128, vol. I);

- procesul-verbal din 02.02.2017 privind confruntarea dintre martorul xxx și învinuitul Crețu Ion, din conținutul căruia s-a stabilit că matorul xxxx a confirmat că a fost molestată sexual de către Crețu Ion la vârsta de nouă ani și 11 ani. Crețu Ion a declarat că nu au avut loc așa acțiuni din partea lui (copia) (f.d. 152-156, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 3374/D din 23.11.2016 în concluzia căruia este indicat că la Crețu Ion nu au fost depistate infecții sexual transmisibile (copia) (f.d. 198-200, vol. I);

- procesul-verbal de ridicare din 19.09.2016 (copia), în baza căruia au fost ridicate actele de constatare a rezultatelor la învățătură a lui Xxxxx xxx (f.d. 69-70, vol. II);

- copia agendei și Registrului de note în privința minorei Xxxx xxxx. (f.d. 71-81, vol. II);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 366 din 29.09.2016 (f.d. 104-105, vol. II);

- declarațiile părții vătămate-minore Xxxxx xxx (f.d. 75-91, vol. I, f.d. 12-14, vol. V), a martorului xxxxxxxx (f.d. 115-124, vol. I, f.d. 68-69, vol. V), reprezentantului legal al părții vătămate Xxxxx xxx (f.d. 234-237, vol. III), martorilor Diacenco T. (f.d. 30-32, vol. IV), Dimova M. (f.d. 33-34, vol. IV), Ciacoi A. (f.d. 209-211, vol. IV).

Instanța de apel, analizând probele administrate la materialele cauzei a concluzionat că prima instanță incorect a adoptat o sentință de condamnare în privința inculpatului Crețu Ion pe motivul că fapta lui întrunește elementele infracțiunilor, apreciind greșit probele.

De asemenea, instanța de apel a indicat că în cadrul urmăririi penale nu au fost respectate pe deplin prevederile art. 19 alin. (3) Cod de procedură penală.

Referitor la învinuirea pe art. 206 alin. (3) lit. e¹), f) Cod penal:

Instanța de apel a reținut că conform rechizitoriului Crețu Ion a fost învinuit că începând cu anul 2015 și până la 22.09.2016, inclusiv, urmărind scopul exploatarei sexuale comerciale a fiicei sale minore Xxxxx xxx, născută la 15.07.2002, care la acel moment nu a împlinit vârsta de 14 ani, a adăpostit-o pe fiica sa minoră Xxxxx xxx la domiciliul său situat pe stradela de xxx din or. xxxx.

Ulterior, Crețu Ion, abuzând de poziția de vulnerabilitate a victimei, manifestată prin situația precară a acesteia din punct de vedere a vârstei și supraviețuirii sociale, în schimbul diferitor foloase materiale, periodic, prin înțelegere cu diferiți clienți beneficiari, a impus-o pe Xxxxx xxx să presteze servicii sexuale contra plată lui Cuțitoi Vasili și altor persoane de gen masculin, până în prezent neidentificate de organul de urmărire penală.

Astfel, în perioada menționată, Crețu Ion, urmărind scopul exploatarei sexuale comerciale a copilului său minor Xxxxx xxx, abuzând de poziție de vulnerabilitate a victimei, manifestată prin situația condiționată de vârstă, și situație precară a acesteia din punct de vedere al supraviețuirii sociale și pe faptul că se află în îngrijirea, sub ocrotirea și educarea sa, a transportat-o de mai multe ori la domiciliul lui Cuțitoi Vasili, amplasat pe str. xxxxx din or. xxxxx, unde în urma înțelegerii prealabile cu diferiți clienți beneficiari, în schimbul unor foloase materiale, a impus-o pe minora Xxxxx xxx, să presteze servicii sexuale contra plată lui Cuțitoi Vasili și altor persoane de gen masculin neidentificate de organul de urmărire penală.

Instanța de apel a notat că acțiunile inculpatului Crețu Ion, au fost calificate în baza art. 206 alin. (3) lit. e¹), f) Cod penal, după indicii calificativi - transportarea și adăpostirea unui copil, în scopul exploatarei sexuale comerciale,

săvârșit asupra copilului care se află în îngrijirea, sub ocrotirea, sub protecția și la educarea făptuitorului, săvârșite asupra unui copil în vârstă de până la 14 ani.

Instanța de apel a atestat că din probatoriul anexat la materialele cauzei, și anume, declarațiile inculpatului și părților audiate în instanța de apel și în prima instanță rezultă că în acțiunile inculpatului lipsesc indicii infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. e¹), f) Cod penal, nefiind demonstrați indicii acestei infracțiuni, adăpostirea vicitimei, urmărind scopul exploatarei sexuale comerciale a copilului său minor, abuzând de poziția de vulnerabilitate a victimei, și impunerea minorei să presteze servicii sexuale contra plată.

Instanța de apel a notat că din materialele cauzei a fost stabilit că la 05.12.2016 de către instanța de judecată în condiții speciale conform art. 110¹ Cod de procedură penală, a fost audiată partea vătămată minoră Xxxxx xxx fiind întocmit un proces-verbal de audiere.

Ulterior, în cadrul judecării cauzei în ședința de judecată din 25.07.2017 de către partea acuzării în cadrul ședinței de judecată au fost citite declarațiile părții vătămate minore Xxxxx xxx, audiată în condițiile art. 110¹ Cod de procedură penală (vol. 1, f.d. 75-91), iar în cadrul ședinței de judecată din 01.08.2017 au fost ascultate înregistrările audio a audierii părții vătămate minore Xxxxx xxx.

Instanța de apel, a menționat că în rezultatul acestor acțiuni a fost stabilit că audierea părții vătămate minore Xxxxx xxx a fost efectuată cu încălcări flagrante a prevederilor art. 110 din Codul de procedură penală și altor prevederi ale legislației penale.

Astfel, s-a specificat că procesul-verbal al ședinței de judecată diferă complet de înregistrarea audio ascultată, nefiind incluse chiar și unele dialoguri între partea vătămată și persoanele participante, iar înregistrarea video nici nu a fost efectuată.

La fel, instanța de apel a notat că din cele constatate rezultă că audierea s-a petrecut contrar prevederilor art. 110¹ Cod de procedură penală, nu de către un intervievator, ci direct de către procuror și avocatul părții vătămate, întrebările înaintate de către aceste părți au fost unele sugestive, iar la unele întrebări de câteva ori a răspuns chiar procurorul în locul părții vătămate.

Mai mult, s-a stabilit că nici apărătorul inculpatului și nici inculpatul Crețu Ion nu au fost prezenți la audierea părții vătămate Xxxxx xxx și nu aveau posibilitate de a da întrebări părții vătămate minore Xxxxx xxx. La audierea părții vătămate minore Xxxxx xxx nu a participat translatorul, însă unele întrebări au fost date în limba rusă, iar unele în limba română, însă la începutul audierii a fost comunicat că Xxxxx xxx va depune declarații în limba rusă.

În acest sens, instanța de apel a indicat că potrivit art. 251 Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului

penal atrage nulitatea actului procedural în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acelui act. Încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sunt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural. Nulitatea prevăzută în alin.(2) nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți, și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.

Prin urmare, instanța de apel a constatat nulitatea procesului-verbal de audiere a părții vătămate minore, Xxxxx xxx de la (f.d. 75-91, vol. I).

În acest context, instanța de apel a relevat că nu a fost constatăată administrarea cărorva probe veridice și concludente care în coroborare cu alte probe să deovedească vinovăția inculpatului Crețu Ion în comiterea infracțiunilor imputate.

În ce privește declarațiile celorlalți martori, și anume a martorilor Radu N., Diacenco T., Cecoi A. și Domnica M., instanța de apel a stabilit că ei au relatat despre faptele imputate lui Crețu I. din spusele părții vătămate Xxxxx xxx, motiv din care declarațiile lor pot fi considerate ca fiind veridice doar în cazul în care vor corabora cu alte declarații, ceea ce în speța dată lipsește.

Mai mult, instanța de apel a indicat că însăși partea vătămată Xxxxx xxx, fiind audiată în instanța în ședința de judecată a instanței de apel la data de 27 februarie 2019, a negat declarațiile date anterior, privind abuzurile comise în privința sa de tatăl său, declarând că cele declarate anterior nu corespund realității, ea nu a fost bătută și cu ea nu s-a întâmplat nimic, iar în cadrul audierilor anterioare a dat declarații contradictorii, deoarece dorea să-l pedepsească pe tatăl său, care nu-i permitea să se plimbe și o obliga să învețe.

În privința acestor declarații, instanța de apel a menționat că nu are temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea lor, deoarece acestea coraborează cu declarațiile mai multor martori care au fost audiați în prima instanță.

Totodată, instanța de apel a specificat că analiza declarațiilor martorilor indică la contradicții esențiale dintre declarațiile părții vătămate Xxxxx xxx date în ședința primei instanțe, dar coraborează cu cele date în instanța de apel, iar alte probe care să confirme circumstanțele expuse de către partea vătămată pe cauză lipsesc, respectiv analiza și aprecierea lor urmează a fi efectuată prin prisma respectării principiului prezumției nevinovăției.

Cu referire la declarațiile martorului xxxxx, instanța de apel a considerat că se referă doar la constatarea coraborării lor cu declarațiile părții vătămate și

nicidecum la aprecierea acțiunilor persoanelor descrise care nu au statut de inculpați pe prezenta cauză penală, declarații din care rezultă că automobilul din care a coborât Xxxxx xxx nu aparține inculpatului Crețu Ion și acesta nu era prezent printre persoanele descrise de minora Xxxxx xxx, iar alte probe lipsesc.

Astfel, instanța de apel a concluzionat reieșind din probatoriul prezent pe cauză privind comiterea de către Crețu Ion a infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. e¹), f) Cod penal că învinuirea este bazată pe niște presupuneri vagi, iar în instanța de apel a fost stabilit că declarațiile părții vătămate Xxxxx xxx nu pot fi recunoscute drept probe, așa cum audierea părții vătămate Xxxxx xxx în cadrul urmăririi penale și în prima instanță a fost efectuată cu încălcarea prevederilor legale în vigoare, iar încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural.

Referitor la învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (3) lit. a), b) Cod penal:

Instanța de apel a indicat că conform rechizitoriului lui Crețu Ion i s-a incriminat că începând cu anul 2015 pînă în luna august 2016 inclusiv, aflându-se la domiciliul său situat pe str-la de xxxx din or. xxxxx, din motivul satisfacerii poftelor sexuale cu un copil care nu a atins vârsta de 14 ani, urmărind scopul violului, din intenție directă, folosindu-se de faptul aflării victimei în grijă, sub ocrotirea, protecția, la educarea sa, aplicând constrângerea fizică și psihică manifestată prin lovituri cu palma și amenințarea cu moartea cu un cuțit, în privința fiicei minore Xxxxx xxx, pentru refuzul de a întreține raportul sexual, prin ce a suprimat posibilitatea minorei Xxxxx xxx de a se apăra și de a opune rezistență acțiunilor ilegale, precum și de a-și exprima voința contra acestora, a săvârșit cu ultima mai multe rapoarte sexuale în perioada indicată.

Instanța de apel a reținut că aceste acțiuni ale inculpatului Crețu Ion au fost calificate în baza art. 171 alin. (3) lit. a), b) Cod penal - violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângerea fizică sau psihică a persoanei profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, săvârșit cu bunăștiință asupra unui minor, săvârșit asupra unui membru de familie, asupra persoanei care se află în grija, sub ocrotirea, sub protecția și la educarea făptuitorului, săvârșite asupra unei persoane minore în vârstă de pînă la 14 ani.

Instanța de apel a specificat că în acțiunile inculpatului Crețu Ion nu sunt întrunite toate elementele componenței de infracțiune constatate în ședința de judecată și care nu au fost probate de partea acuzării potrivit principiului „*in dubio pro reo*”, ținînd cont de caracterul faptei și specificul administrării probatoriului pe aceste categorii de infracțiuni, iar declarațiile inculpatului precum că el nu a comis infracțiunea prevăzută la art. 171 alin. (3) lit. a), b) Cod penal și poziția inculpatului de nerecunoaștere a vinovăției, urmează a fi apreciată ca una veridică,

deoarece nu este combătută prin probe pertinente și concludente prezentate și cercetate în cadrul ședințelor de judecată.

Instanța de apel a conchis că prima instanță nu a dat aprecierea corespunzătoare materialelor și probelor prezentate de către partea acuzării pe cauza dată, menționând că după cum a fost deja stabilit în partea ce ține de acuzarea lui Crețu Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. e¹), f) Cod penal, procesele-verbale de audiere a părții vătămate Xxxxx xxx cad sub incidența nulității procesuale, motiv din care nu pot fi reținute drept probe veridice și concludente care ar dovedi vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 171 alin. (3) lit. a), b) Cod penal, iar careva alte probe care ar indica direct la faptul că Crețu Ion a întreținut raport sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra și de a-și exprima voința, săvârșit cu bună știință asupra unui minor, în vârstă de până la 14 ani, și anume Xxxxx xxx, la caz nu au fost constatate.

Mai mult, în privința raportului de expertiză medico-legală nr. 3374, instanța de apel a atestat că nici această probă nu poate fi reținută drept dovadă a vinovăției lui Crețu Ion, deoarece prin raportul dat a fost constatat doar faptul existenței unei rupturi vechi a himenului, nefiind posibil de apreciat timpul producerii acesteia din motivul adresării târzii la examinarea medico-legală, iar faptul constatat nicidecum nu dovedește vinovăția lui Crețu Ion în acest sens.

De asemenea, instanța de apel a stabilit că în cadrul examinării cauzei în instanța de apel nu au fost prezentate și constatate careva alte probe, care în coroborare cu raportul de expertiză medico-legală, care este o probă foarte importantă în acțiunile de viol, ar dovedi vinovăția făptuitorului, așa cum o cer prevederile legislației procesual penale în vigoare.

În același sens, instanța de apel a indicat că nici unul dintre martorii audiați pe cauză nu au confirmat și nici nu au făcut vre-o careva aluzie asupra faptului că Crețu Ion ar fi putut întreține relații sexuale cu Xxxxx xxx, iar la ultima audiere a lui Xxxxx xxx în ședința de judecată a instanței de apel partea vătămată Xxxxx xxx a confirmat că cele declarate de ea în cadrul urmăririi penale, în instanța de fond și în ședințele de judecată anterioare ale instanței de apel, ea a spus minciuni din motivul că și-a dorit ca tatăl ei să fie pedepsit pentru că nu-i permitea să se plimbe și o obliga să învețe.

La acest aspect, instanța de apel a mai menționat că careva probe care ar confirma contrariul de către partea acuzării nu au fost prezentate, acuzarea limitându-se doar la simpla expunere precum că partea vătămată a fost influențată de către rudele inculpatului Crețu Ion, însă declarațiile date în ședința de judecată a instanței de apel coraborează cu declarațiile martorilor care au confirmat că Xxxxx xxx mințea, avea un comportament neadecvat, nu asculta de tatăl său, iar

comportamentul ei și starea psihico-emoțională în perioada când conform învinuirii au avut loc infracțiunea de viol săvârșită de Crețu Ion nu indică că ea ar fi fost abuzată sexual.

De asemenea, instanța de apel a considerat că prima instanță a luat ca veridice declarațiile părții vătămate, fără a le da analiza și aprecierea corespunzătoare, coroborarea lor cu alte probe și respingerea argumentelor expuse de partea apărării.

La fel, s-a notat că deși prima instanță face trimitere la sentința Judecătorei Căușeni din 06.06.2016 în privința lui Terzi Alexandru și Gherbalî Mihail, ca probă, nu a dat aprecierea corespunzătoare privind circumstanțele cauzei date raportate învinuirea adusă inculpatului.

Mai mult, s-a indicat că prima instanță face referire la expertiza psihiatrică-legală (raportul nr. 663a-2015) conform căruia Xxxxx xxx în anul 2015 nu a manifestat tulburări psihice, care i-ar afecta discernământul și a înțeles corect acțiunile întreprinse împotriva ei doar pentru a face o concluzie controversată bazată pe presupuneri, precum că careva date că până în prezent partea vătămată minoră a avut careva dereglări psihice sau s-a agravat starea sănătății minorei, nu sunt, or această concluzie trebuia să fie efectuată de către expertul judiciar în domeniu în urma expertizării minorei asupra circumstanțelor cazului dat nu prin analogie la alte circumstanțe ale acestei cauze penale.

Referitor la învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. c) Cod penal:

Instanța de apel a reținut că conform rechizitoriului, Crețu Ion a fost învinuit că în perioada lunii iulie a anului 2016, urmărind scopul privațiunii ilegale de libertate a fiicei sale minore Xxxxx xxx, născută la 15.07.2002, din motivul pedepsirii acesteia pentru refuzul de a întreține rapoarte sexuale cu ultimul, precum și contra plată cu alte persoane de gen masculin, până la moment neidentificate de către organul de urmărire penală, folosind forța fizică, a închis-o pe ea, pentru o perioadă de două săptămâni, în beciul casei amplasat pe str-la de xxxx din or. xxx.

În așa mod, Crețu Ion a privat ilegal de libertate pe fiica sa minoră Xxxxx xxx, în condiții inumane, limitându-i dreptul de a se deplasa liber, până nu a obținut consimțământul acesteia la întreținerea rapoartelor sexuale atât cu el cât și cu alte persoane.

Instanța de apel a reținut că aceste acțiuni ale inculpatului Crețu Ion au fost calificate în baza art. 166 alin. (2) lit. c) Cod penal, după indicii calificativi - privațiunea ilegală de libertate a unei persoane, dacă acțiunea nu este legată cu răpirea acesteia, cu bună știință asupra unui minor.

Pe acest capăt de învinuire, instanța de apel a conchis că din probatoriul anexat la materialele cauzei, și anume, declarațiile inculpatului și părților audiate în

instanța de apel și în prima instanță, rezultă că în acțiunile inculpatului lipsesc și indicii infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. c) Cod penal, iar de către partea acuzării nu au fost prezentate probe suficiente și veridice privind existența în acțiunile inculpatului Crețu Ion a componentei acestei infracțiuni.

De asemenea, s-a stabilit că ansamblul probatoriu cercetat și apreciat corespunde listei probelor propuse de către părți, iar în cadrul cercetării judecătorești în instanța de apel au fost cercetate și alte probe materiale anexate la materialele cauzei, cât și acte procesuale, care nu necesită o apreciere separată, or în ansamblu și în coraborare cu probele cercetate și apreciate separat - declarațiile părții vătămate și martorilor, nu confirmă circumstanțele de fapt ale cauzei.

Mai mult, instanța de apel a relevat că însăși partea vătămată Xxxxx xxx în instanța de apel a menționat că nu corespunde adevărului faptul că ea a fost ținută închisă în beci de către tatăl ei, invocând că ea a declarat astfel anterior din motivul că a dorit să se răzbune pe tatăl ei, care nu-i permitea să se plimbe și o obliga să-și facă lecțiile.

Totodată, instanța de apel a stabilit că alte materiale ale cauzei citite în ședință de judecată și consemnate în procesul-verbal sunt acte procesuale care confirmă acțiuni de urmărire penală și instanța de apel supra s-a expus asupra nulității unora dintre actele procesuale în baza cărora s-a constatat vinovăția lui Crețu Ion de faptele imputate, și anume procesul-verbal de audiere a părții vătămate Xxxxx xxx în cadrul urmăririi penale.

De asemenea, instanța de apel a reținut că organul de urmărire penală, contrar prevederilor art. 19 alin. (3) Cod de procedură penală, care prevede că organul de urmărire penală are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuțului, învinuitului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovățesc, precum și circumstanțele care îi atenuază sau agravează răspunderea, nu a întreprins toate măsurile pentru a verifica declarațiile părții vătămate și persoanei bănuțite, învinuite, de a cerceta pretinsul loc al faptei pentru a confirma cele expuse de minoră.

Mai mult, instanța de apel a concluzionat că în speță nu poate să bazeze hotărârea de condamnare doar pe presupuneri sau exclusiv să presupună vinovăția inculpatului, care ar fi fost implicat în derularea evenimentelor conform circumstanțelor de fapt descrise în rechizitoriu, deoarece vinovăția inculpatului Crețu Ion în cadrul cercetării judecătorești efectuată în instanța de apel, nu a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, așa cum o cer prevederile legislației procesual penale în vigoare.

Astfel, s-a conchis că prima instanță incorect a constatat, că Crețu Ion este vinovat de comiterea infracțiunilor imputate și că vina lui a fost dovedită prin cumulul de probe acumulate pe cauză și cercetate în prima instanță, deoarece aceste concluzii nu au fost motivate pe careva probe.

Subsidiar, instanța de apel a menționat că inculpatul Crețu Ion a aplicat față de fiica sa minoră măsuri de constrângere psihică sau fizică, în scopul de a o pedepsi pentru comportamentul său inadecvat, însă acestea nu au înglobat în sine acțiuni care să însumeze elementele componente de infracțiune sau cel puțin ansamblu probator de către partea acuzării nu a fost administrat.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care indică temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroare judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- instanța de apel nu a dat o analiză a fiecărei probe prezentate de către acuzare, nu le-a apreciat, conform art. 101 Cod de procedură penală, fiecare separat și toate probele în coroborare, așa cum a făcut prima instanță, atât a probelor cercetate în cadrul cercetării judecătorești, cât și cele administrate în cadrul urmăririi penale;

- instanța de apel nu a analizat și nu a apreciat în mod cuvenit declarațiile părții vătămate minore Xxxxx xxx, așa cum a făcut prima instanță. Astfel, partea vătămată Xxxxx xxx, fiind audiată în cadrul urmăririi penale în condițiile prevăzute de art. 110¹ Cod de procedură penală a relatat cu lux de amănunte despre cele întâmplate cu dânsa, și anume despre faptul că a fost violată de mai multe ori de către tatăl său Crețu Ion, când nici nu avea vârsta de 14 ani, că a fost transmisă de către tatăl său altor bărbați pentru prestarea serviciilor sexuale contra plată și că a fost închisă de către dânsul în beci când refuza să întrețină relații sexuale atât cu el cât și cu alte persoane;

- ulterior, deja la data 27.02.2019, fiind audiată la instanța de apel partea vătămată și-a schimbat declarațiile, relatând că precum că faptele despre care ea a povestit anterior nu corespund realității. Totodată, conform concluziei psihologului Moraru Chilimar R., care a asistat la audierea părții vătămate Xxxxx xxx în instanța de apel, se simțea că unele răspunsuri sunt învățate de către partea

vătămată. La anumite întrebări nici nu aștepta să fie formulate până la sfârșit și răspunsul venea la jumătate de întrebare, (vol. 6, f.d. 122);

- în susținerea faptului că, partea vătămată a fost și continuă să fie influențată în vederea schimbării declarațiilor în favoarea inculpatului, de către acuzator de stat a fost prezentată copia ordonanței privind începerea urmăririi penale conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 314 alin. (1) Cod penal. Conform ordonanței nominalizate persoane nestabilite au contactat partea vătămată minoră Xxxxx xxx, după care au convins-o pe Xxxxx xxx să fugă de la Centrul de asistență și protecției a victimelor și potențialelor victime ale traficului de ființe umane și în cadrul discuțiilor i-au solicitat că ea să depună instanței de judecată declarații mincinoase privind implicarea lui Pitul Rustam, Cuțitari Vasile, Cuțitoi Vasile și alții. În comiterea infracțiunii incriminate care are tangența directă cu cauza examinată în privința lui Crețu Ion, și anume pe episodul ce ține de transmiterea de către inculpat Crețu Ion a părții vătămate Xxxx Xxxx. altor persoane (Pitul Rustam, Cuțitari Vasile, Cuțitoi Vasile și etc.) pentru prestarea serviciilor sexuale contra plată (vol.6, f.d. 119), însă instanța de apel nu s-a expus pe acest argument;

- nu este argumentată soluția instanței de apel privind reținerea ca fiind veridice a declarațiilor depuse de partea vătămată în instanța de apel și nu a celor din cadrul urmăririi penale și examinării cauzei de către prima instanță;

- declarațiile părții vătămate minore depuse la urmărire penală și în prima instanță sunt confirmate și de declarațiile martorilor audiați pe prezenta cauza și anume: martorului minor Xxx Xxx, reprezentantul legal, Radu Nadejda, martorilor Gorceag Lidia, Ciocoi Alina, Diacenco Tatiana, Dimova Maria;

- conform raportului de evaluare psihologică a minorei Xxxxx xxx efectuată la data de 18.11.2016 (vol. I, f.d. 94-95). pe parcursul ședințelor de consiliere psihologică Xxxx a relatat despre incidentele de viol, descriind emoțiile și sentimentele de frică, durere, neputință, vulnerabilitate, pe care le-a trăit atunci când tata sau prietenii lui au abuzat-o sexual. Suferința morală a xxxxxx constă în aceea că tata considera că trebuie să-și câștige existența și când au venit prietenii lui el le-a propus să facă orice cu ea;

- aceste declarații nu au fost examinate în mod corespunzător și nu au fost apreciate de către instanța de apel conform art. 101 Cod de procedură penală;

- instanța de apel supune analizei numai declarațiile martorilor, care au fost audiați în prima instanță la demersul părții apărării în susținerea poziției sale, și anume Costru Alexandru, Terzi Anastasia, Crețu Galina, Railean Alexei, Nichita Ludmila și alții, fără a se expune asupra declarațiilor martorilor și a probelor prezentate de către partea acuzării, adică instanța a avut o poziție unilaterală, nemotivată și tendențioasă;

- instanța de apel eronat a ajuns la concluzia privind nulitatea procesului-verbal de audiere a părții vătămate minore Xxxxx xxx în cadrul urmăririi penale în condițiile art. 110¹ din Codul de procedură penală, reținând că unul din temeiurile pentru anularea procesului-verbal menționat că, la audierea părții vătămate nu era prezent traducătorul. La acest argument al instanței e de menționat că, înainte de a începe audierea partea vătămată ea a comunicat că știe, înțelege limba de stat, dar îi este mai ușor să expună în limba rusă. În timpul audierii toate întrebările au fost înaintate părții vătămate în limba rusă la care ea răspundea singură, fără să fie efectuată presiunea asupra ei. Cu atât mai mult, procesul-verbal al audierii părții vătămate a fost întocmit în limba rusă, adică nicidecum nu a fost lezat dreptul părților în proces.

- nu este clar dacă anularea acestui proces verbal era necesar pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei, conform cerințelor din art. 251 alin. (3) Cod de procedură penală;

- partea vătămată încă odată a fost audiată în prima instanță și declarațiile ei au fost similare celor declarate la urmărire penală. În pofida faptului că la urmărirea penală nu a participat traducătorul, așa cum menționează instanța de apel, declarațiile ei au rămas aceleași. Inculpatul și apărătorul acestuia au avut dreptul și au înaintat întrebări, la care partea vătămată a dat răspunsuri clare și a susținut poziția sa pe care o avea pe parcursul efectuării urmăririi penale, respectiv decizia instanței de apel privind anularea procesului-verbal de audiere a părții vătămate la urmărirea penală este pripită și una neîntemeiată;

- instanța de apel superficial s-a expus asupra declarațiilor părții vătămate depuse la prima instanță, cu toate că nu le-a anulat, fără a efectua o analiză cuvenită și profundă, luând în considerare complexitatea cauzei, vârsta părții vătămate, presiunile asupra ei și specificul infracțiunilor comise;

- apărătorul inculpatului Răileanu Petru, care l-a apărat la urmărirea penală, prima instanță și instanța de apel, precum și inculpatul Crețu Ion după finisarea urmăririi penale și luare de cunoștință cu materialele cauzei penale nu au înaintat careva cereri privind admiterea încălcărilor la audierea părții vătămate minore la urmărire penală în condițiile art.110¹ Cod de procedură penală, totodată instanța de apel din oficiu a constatat precum că au fost admise un șir de încălcări care au pus în baza anulării procesului -verbal nominalizat, în pofida faptului că partea apărării nici nu a evidențiat aceste presupuse încălcări la finisarea urmăririi penale.

- instanța de apel greșit și selectiv a apreciat declarațiile martorilor Nichita Liudmila și Ciocoi Alina, fără a aprecia toate aspectele declarate de acestea;

- soluția achitării lui Crețu Ion a reieșit din respingerea majorității probelor administrate pe caz fără o motivație legală, astfel, achitându-l pe inculpat, instanța de apel nu a luat în considerare toate probele administrate la caz, fapt ce duce la

concluzia, că deși la materialele cauzei sunt prezentate un șir de probe, instanța fără a le aprecia în urma unei evaluări în ansamblu, prematur le-a respins.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință avocatul Răileanu Petru în numele inculpatului Crețu Ion, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, argumentând că temeiul de recurs invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectele menționate de acesta, nu și-a găsit confirmare, deoarece instanța de apel la judecarea apelului a respectat prevederile art. 402-403 Cod de procedură penală, și s-a expus detaliat și argumentat asupra motivelor relevante, fiind redată clar motivele pe care se întemeiază soluția, aceasta nefiind afectată de o eroare de fapt sau de drept, sub aspectul indicat de recurent.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conducându-se de dispozițiile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal lărgit atestă că recurentul invocă ca temei de recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și sub aspectele că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției nu contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Verificând materialele cauzei, Colegiul penal lărgit constată că se confirmă incidența temeiul de recurs invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin prisma aspectelor că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi

prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Coraportând decizia instanței de apel, la rigorile prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală enumerate supra, se atestă că instanța de apel nu a ținut cont pe deplin de aceste cerințe și a comis următoarele erori de drept.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că din conținutul părții descriptive a deciziei atacate (f.d. 156-176, vol. VI), rezultă că instanța de apel contrar prevederilor art.101, 414 Cod de procedură penală, a adoptat soluția în cauză și nu a întreprins toate măsurile de a elucida toate circumstanțele esențiale și a omis să se expună pe următoarele chestiuni evidențiate în cadrul judecării cauzei în ordine de apel.

În acest sens, deși instanța de apel la adoptarea hotărârii de achitare a inculpatului Crețu Ion de sub toate capetele de învinuire a luat în considerare primordial declarațiile părții vătămate minore din instanța de apel din ședința din 27.02.2019, prin care aceasta a negat comiterea de către inculpatul Crețu Ion în privința sa a infracțiunilor incriminate, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel în decizia adoptată, nu a examinat și a omis să se expună asupra declarațiilor părții vătămate minore din instanța de apel din 19.12.2018 (f.d. 83, vol. VI), unde a declarat că susține declarațiile din prima instanță, în care aceasta a declarat despre acțiunile inculpatului Crețu Ion îndreptate spre comiterea infracțiunilor incriminate acestuia, precum și a lăsat fără vreo examinare concluzia psihologului Moraru

Chilimar, care a asistat la audierea părții vătămate în instanța de apel din 27.02.2019 și a declarat că în timpul audierii părții vătămate minore - „*se simțea că unele răspunsuri sunt învățate de către partea vătămată, la anumite întrebări nici nu aștepta să fie formulate până la sfârșit și răspunsul venea la jumătate de întrebare*” (f.d. 122, vol. VI). De asemenea, se reține că de către instanța de apel nici nu a fost dezbătută ipoteza că partea vătămată minoră, în perioada dintre ședințele de judecată putea să fie influențată să-și schimbe declarațiile, or în ședința de judecată din instanța de apel, din 04.02.2019, având în vedere că aceasta nu se prezenta în ședința instanței de apel, prin informațiile oferite de participanții la proces s-a constatat că locul de aflare a acesteia nu era cunoscut.

Totodată, sub acest aspect, de către instanța de apel nu s-a luat în considerare nici raportul de evaluare psihologică a minorei Xxxxx xxx, efectuat la 18.11.2016 (f.d. 94-95, vol. I), în care s-a constatat că: „*pe parcursul ședințelor de consiliere psihologică, minora a relatat despre incidentele de viol, descriind emoțiile și sentimentele de frică, durere, neputință, vulnerabilitate, pe care le-a trăit atunci când tata sau prietenii lui au abuzat-o sexual*”.

Astfel, chiar dacă aceste chestiuni esențiale au fost supuse atenției sale, instanța de apel nu a întreprins nici o măsură pentru a elucida posibila influențare a părții vătămate minore ce e determinată de vulnerabilitatea ei în legătură cu vârsta fragedă, precum și caracterul social-periculos al infracțiunilor din prezenta speță, de a-și schimba declarațiile de la urmărirea penală, din prima instanță și din instanța de apel din 19.12.2018, fapt ce în viziunea Colegiului penal lărgit a viciat justa soluționare a cauzei.

Totodată, Colegiul penal lărgit mai invocă că instanța de apel pe capătul de învinuire a inculpatului Crețu Ion în baza art. 206 alin. (3) lit. e¹), f) Cod penal, a menționat că nu sunt probe care confirmă comiterea de către inculpatul Crețu Ion a acestei infracțiuni, dar a lăsat fără o apreciere și nu a coroborat declarațiile părții vătămate de la urmărirea penală și din prima instanță (f.d. 78-91, vol. I), f.d. (12-14, vol. V), în care a declarat că: „*Tatăl a dus-o cu mașina la bunelul xxxx...pentru recompensă bănească*”, „*Când a dus-o pentru a doua oară, a ieșit bunelul xxxx, care a dus-o în casă, tata plecase și a spus că revine în curând...apoi au venit alte persoane care după ce au consumat alcool au început să o violeze...*”, „*Dimineața când s-a trezit era murdară de sânge și nu știa ce e cu ea...*”, cu declarațiile martorului Xxxx xxxx (f.d. 115-124, vol. I), (f.d. 68, vol. III), care a declarat că: „*Într-o zi în luna septembrie 2016, la ei la domiciliu a fost adusă Xxxxx xxx....*”, „*În acel moment în casă erau mai mulți bărbați și bunelul său...*” În acea noapte Adelina a dormit cu bărbații menționați....”, „*dimineață a văzut-o pe partea vătămată minoră cum dormea la podea plină de sânge, iar acei bărbați erau pe pat. De cele întâmplate nu a povestit la nimeni*”, precum și cu declarațiile

reprezentantului legal a părții vătămate minore, Radu Nadejda (f.d. 96-98, vol. I, 234-237, vol. III), a martorului Gorceag Lidia (f.d. 99-101, vol. I), Ciocoi Alina (f.d. 209, vol. IV), ce au confirmat declarațiile părții vătămate minore și a martorului menționat.

În acest sens, se notează că potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) §85).

De asemenea, în hotărârea CtEDO în cauza Helle împotriva Finlandei, 19 decembrie 1997, pct. 60, se reține că noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară fie prin alt mod, **să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale.**

Mai mult, Colegiul penal lărgit atestă că CtEDO în cauza C.A.S. și C.S. împotriva României din 20.03.2012, a recunoscut în mod clar că statele au o obligație pozitivă în temeiul art. 3 și 8 din Convenție să asigure o anchetă penală efectivă a cazurilor de violență împotriva copiilor și a considerat în pct. 81, că *„având în vedere importanța acordată reacției victimei, autoritățile nu au fost conștiente de vulnerabilitatea deosebită a tinerilor și de factorii psihologici speciali implicați în cazurile privind abuzul sexual comis cu violență asupra minorilor, particularități care ar fi putut explica ezitățile victimei în reclamarea abuzului și în descrierea faptelor”*.

Totodată, Colegiul penal lărgit ținând cont de circumstanțele speciale ale cauzei – învinuirea de săvârșire a infracțiunilor cu caracter sexual asupra unei minore de vârsta de 13 ani la momentul comiterii faptelor (conform actului de învinuire), instanța de apel nu a ținut cont pe deplin de principiile stipulate în Convenția Consiliului Europei privind protecția copiilor împotriva exploatării sexuale și a abuzurilor sexuale de la Lanzarote, din 25 octombrie 2007, ratificată de către Republica Moldova prin Legea nr. 263 din 19.12.2011, în art. 30, care prevede că toate cercetările și procedurile penale se desfășoară în interesul superior al copilului și cu respectarea drepturilor acestuia.

În consecință, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a adoptat o decizie de achitare a inculpatului Crețu Ion de sub învinuirea de comitere a infracțiunilor prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. e¹), f), 171 alin. (3) lit. a), b), 166 alin. (2) lit. c) Cod penal, printr-o motivare superficială, fără a clarifica aspectele esențiale descrise supra, prin ce a fost afectată soluția adoptată, or aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și astfel recursul declarat de procuror urmează a fi admis, iar decizia instanței de apel casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

7. Astfel, la rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în cererea de apel și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursul declarat, nominalizate în prezenta decizie, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, și în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu și de practica relevantă a CtEDO, în cadrul unui proces de judecată contradictoriu, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. Totodată, Colegiul penal lărgit notează că din considerentul că în Curtea de Apel Comrat în prezent activează 5 judecători, dintre care 3 deja au participat la examinarea prezentei cauze în ordine de apel și astfel în Curtea de Apel Comrat nu este posibil de format un complet din 3 judecători pentru rejudecarea prezentei cauze, în vederea respectării termenului rezonabil de judecare a cauzei, se va dispune rejudecarea cauzei în Curtea de Apel Cahul, care se află în apropiere.

9. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Oficiul Central, Sîrbu Lilia, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 27 februarie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Crețu Ion Xxxxx**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Cahul, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **12 decembrie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Catan Liliana

Boico Victor